పల్లె పరిహాసం

మద్రాసునుండి తన స్నేహితురాలయిన భాను వ్రాసిన ఉత్తరం చదివి రూప చాలా సంతోషపడింది. ఎంతో కాలంగా తాను ఆహ్వానింపగా తన మెడికల్ కాలేజీ ఫ్రెండ్స్ రాధ, అనీల, సుజాత, భాను అమలాపురం రావటానికి బయలుదేరారని చదివి వారిని ముక్తేశ్వరంలో రిసీవ్ చేసుకోవాలని నిశ్చయించుకొంది.

మరునాడు ఉదయమేలేచి స్నానం చేసి, కాఫీత్రాగి తెల్లని టెరీకాటన్ చీరపై పాలనురుగువంటి మాధవరం పట్టు జాకెట్టు వేసుకొని, 'ఇంఫాలా'కారులో ముక్తేశ్వరం బయల్దేరింది. బిలబిలలాడుతూ పడవలోనుండి దిగిన ఫ్రెండ్సును సంతోషంగా రిసీవ్ చేసుకొంది. తర్వాత అందరూ కారులో ఎక్కారు. రూప కారు స్టార్టుచేసింది. రూప ఫ్రెండ్స్ అంతా మద్రాసుకు, ఆ చుట్టుప్రక్కల ఊళ్ళకు చెందినవారు అవటంవల్ల 'గోదావరి'నది అందాన్ని పొగుడుతూ, కోనసీమ సౌందర్యాన్ని చూసి ఆశ్చర్యపోతున్నారు. కారు నెమ్మదిగా అమలాపురంచేరి కాలవ ఒడ్డునగల పెద్ద మేడముందు ఆగింది. రూప తిరిగి అందరినీ లోపలికి తీసుకొని వెళ్ళింది. రూప అమ్మగారు నాన్నగారు సాదరంగా ఆహ్వానించారు.

నౌకరు రంగన్న అందరికీ నీళ్ళు తోడగా స్నానాలు ముగించి వచ్చారు. రూప అమ్మగారు అందరికీ ఆప్యాయంగా కొసరి కొసరి వడ్డించారు. అంతా తృప్తిగా పులిహోరతో భోజనాలు చేసి విశ్రాంతిగా కూర్చుని కబుర్లు మొదలు పెట్టారు.

సాయంకాలం అందరూ షైరుకి కాలవ గట్టుకి బయలుదేరడానికి తయారయ్యారు. రాధ ముందుగానే, "అనీలా! నీవుగాని జీన్స్‌తో షైరుకి బయలుదేరావా రోడ్డుమీద యిక మే మెవరం నడిచే యోగం ఉండదు. యిక్కడ కుట్టు మూక మమ్మల్ని యెవరినీకూడ బ్రతకనివ్వరు. కాబట్టి నీవు నిక్షేపంగా చీర కట్టుకొని రా తల్లీ!" అని వ్యంగ్యంగా

సాయిబాబామణి విష్ణుమూర్తి

అంది. అంతా సాదాచీరలతో కాలవ గట్టుకి షైరు బయలు దేరారు. అలా కాస్త దూరం నడిచి ఒక తోటలో ప్రవేశించి మామిడిచెట్టుక్రింద కూర్చున్నారు. అకస్మాత్తుగా అనీలకు ఒక ఉయ్యాల కన్పించింది. దానిదగ్గరకు పరిగెత్తుకొని వెళ్ళి ఊగడం ప్రారంభించింది. ఇంతలో స్నేహితులందరూ ఒక సమాధి దగ్గరకు వెళ్ళడంచూసి తాను గూడ ఉయ్యాలవిడిచి పరిగెత్తింది. ఆమెకు సమాధిపై లతలతో కూడిన అక్షరాలు కనిపించాయి. కుతూహలంతో ఆ అక్షరాలవైపు చూసి "అనుభవించడానికి అన్నీ ఉండి అప్తుల నందరినీ విడిచిపోయిన అభాగిని వేంకటేశ్వరి'' అని చదివి, రూపని ఆ సమాధి వివరాలనుగూర్చి అడిగింది. అంత వరకూ ఎంతో ఉత్సాహంగా మాట్లాడుతున్న రూప దిగాలుపడిపోయి బొంగురుపోయినగొంతుకతో, "అది మా పిన్నిగారమ్మాయి వేంకటేశ్వరిది. అది అంతా ఒకగాథ" అని నిట్టూర్చింది. అందరికీ ఆగాథ తెలుసుకోవాలని ఆసక్తి కలిగి, రూపను దానిని గూర్చి అభ్యంతరం లేకపోతే చెప్పవలసిందిగా కోరారు. రూప గాఢంగా నిట్టూర్పు విడిచి యిలా మొదలు పెట్టింది.

"నేనూ మా పిన్నిగారి అమ్మాయి వేంకటేశ్వరి యిదే మేడలోకలిసి చదువుకుంటూ ఉండేవాళ్ళం. మా యిద్దరికీ పి. యు. సి. లో క్లాసు వచ్చినట్లుగా పేపరులో చూసుకొని పొంగిపోయాం. యింతకాలం కలసి చదువుకొన్న మేమిద్దరం తిరిగి మెడిసిన్ కూడ మద్రాసులో కలిసి చదువవచ్చుననుకొన్నాం, కాని విధి బలీయమైనది. మా ఆశలు అడియాసలైనాయి. మా పిన్ని వేంకటేశ్వరి పై చదువుకు ఒప్పుకోలేదు. ఏదో కట్నం యిచ్చి పెళ్ళిచేయక పై ఊళ్ళు పంపి పెద్దచదువు లెందుకంది. మా బాబాయిగారు యెదురు చెప్పలేకపోయారు. అందువలన నేను ఒక్కర్తినే మద్రాసు మెడికల్ కాలేజీలో చేరాను. ప్రతి సంవత్సరమూ వేసవి సెలవలకు యిక్కడకు వస్తూ ఉండేదాన్ని. క్రిందటి సంవత్సరం సెలవలకు వచ్చినపుడు — అంటే సరిగ్గా యిదే రోజులలో-యెప్పుడూ చలాకీగా ఉండే వేంకటేశ్వరి ఏదో పోగొట్టుకున్నదానిలా కనిపించింది. కాని నా ఎదుట ప్రయత్నపూర్వకంగా తెచ్చిపెట్టుకొన్న ఉత్సాహంతోఉండేది. నేను ఎన్నిసార్లు అడిగినా కారణం చెప్పకుండా తేలికగా నవ్వేసేది. అంతా నా భ్రమే కాని వేంకటేశ్వరికి ఏ బాధా లేదని సంతృప్తి పడేదాన్ని. సెలవులు అన్నీ అక్కతో సరదాగా గడిపి మద్రాసు చేరాను.

మద్రాసుచేరిన నేను నా డైలీ రొటీనులో పడిపోయాను. ఒకరోజు నేను 'ఎనాటమీ' ప్రాక్టికల్స్ పూర్తిచేసి,

అలసి హాస్టలుకు వచ్చేసరికి ఫ్రెండ్స్ అందరూ నాకు ఒక బేరింగ్ లెటర్ వచ్చిందని చెప్పారు. నేను ఆశ్చర్యంతో పోస్టుమాన్‌కి డబ్బుయిచ్చి ఆ ఉత్తరం ఎవరినుండి వచ్చిందో అన్న కుతూహలంతో విప్పి చదివాను.

"ప్రియమైన రూపకు,

వేంకటేశ్వరి వ్రాయునది. ఎన్నడూ ఉత్తరం వ్రాయని నేను వ్రాయడం ఆశ్చర్యంగా ఉంది కదూ! ఈ ఉత్తరం సావధానంగా చదువు. తరువాత నేను చేసిన పని మంచిదో కాదో నిర్ణయించు.

ఊహ తెలిసినప్పటినుండి డాక్టరును కావాలనుకొన్న నేను అమ్మ పట్టుదల వల్ల కాలేజి పోయినాను. అమ్మ యిష్ట ప్రకారం వివాహమయినా డాక్టరునే చేసుకోవాలనుకొన్నాను. నీకు తెలిసే ఉంటాడు. డా॥ శ్రీరామ్. ఎర్రగా, సన్నగా, పొడవుగా ఉంటాడు. కాకినాడలో చదువుకునేవాడు. సెలవులలో ఈ ఊరికి వచ్చినప్పుడు మన యింటికికూడ వస్తూ ఉండేవాడు, అప్పుడప్పుడు. నీకు తెలుసుకదా! అమ్మకు, నాన్నగారికి కూడ నన్ను అతనికిచ్చి వివాహం చేయాలని ఉండేది. ఆ అభిప్రాయం తోనే అతను పిలవగానే షికారులకు కలిసి తిరిగినా చూసీ చూడనట్లు ఊరుకునేవారు. అతను తిరిగి కాకినాడ వెళ్ళేముందు నాన్నగారు వివాహ విషయం కదిపారు. ఆలోచించి తర్వాత వ్రాస్తానని కాకినాడ వెళ్ళి ఉత్తరం వ్రాసాడు. దానిని ఉత్తరం అనేకంటే చిత్రవధచేసే మిషను అంటే బాగుంటుంది. నేను తనతో చనువుగా ఉన్నట్లే అందరితో ఉండనని నమ్మకం ఏమిటని, నా ప్రవర్తననే శంకిస్తున్నానని, తాను తన 'కోర్సు' చదువుకొన్న రికికోఅనే ఆంగ్లయువతిని వివాహం చేసుకోవాలని నిశ్చయించుకొన్నట్లుగా వ్రాసాడు. అతని తిరస్కారంకంటె నా ప్రవర్తనని శంకించిన అతనితీరే నన్ను ఎక్కువ బాధపెట్టింది.

నాన్నగారు తిరిగి సంబంధాల వేటలో పడ్డారు - అన్నీచూసే ప్రదన్నయ్య ఉన్నప్పటికీ. యువతి నేను ఒక్కరినే ప్రేమించగలను. ఆ లేనినాడు ఆజన్మాంతం బ్రహ్మచారిగానే ఉండిపోవాలని నిశ్చయించుకొన్నాను. కాని అమ్మ నా మాట పెడచెవినిపెట్టి ఏదో యింజనీరు సంబంధ స్థిరపరచడానికి సన్నాహాలు ప్రారంభించారు.

ఆ రోజు నా జీవితంలోనే మరపురాని రోజు. ఉదయమే అమ్మ, పెద్దమ్మ బాబయ్యగారు పిల్లలు ఉమ, రోజా రాజు, సీను అంతా పుల్లేటికుర్రు శాంత పెళ్ళికి బయలుదేరారు. కాని నేను వెళ్ళలేదు. అమ్మ నన్ను రమ్మని గట్టిగా అడగలేదు. కారణం నాకంటే సంవత్సరం చిన్నదయిన శాంత పెళ్ళికి వెళ్ళి అక్కడ అమ్మలక్కలు అనేమాటలు భరించలేనని తెలుసు. మన దాది రాజమ్మ, నౌఖరు రంగన్న ఉన్నారు. ఆరోజుసాయంకాలం నేనుచివరిసారిగానా అదృష్టాన్నిపరీక్షించుకోవాలనుకున్నాను. నాకు భవిష్యత్తులో సుఖం ఉన్నదా లేదా అని దేవుని ముందు లాటరీ వేయగా నాకు అక్కడ కూడా విధి ఎదురుతిరిగింది. చదువు విషయంలోను, వివాహ విషయంలో దెబ్బతిన్ననేను, మూడవసారి విధి నాపై చూపిన చిన్నచూపుకు తట్టుకోలేకపోయాను. యిష్టంలేని వివాహం చేసుకొని భవిష్యత్తును దుఃఖమయం చేసు

కునేకంటే ఇప్పుడే జీవితాన్ని ఆఖరు చేసుకోవడం మంచిదనిపించింది. అట్లా పెరటిలో నడుస్తున్న నాకు, చేలకు వేయించడానికి క్రిందటి రోజు తెప్పించిన 'ఎండ్రిన్' డబ్బా నాకేదో కర్తవ్యాన్ని బోధిస్తున్నట్లుగా తోచింది. వెంటనే నీకీ ఉత్తరం వ్రాస్తున్నాను. నీవిది చదివేటప్పటికి నీ అక్క వేంకటేశ్వరి దహన సంస్కారాలు కూడ పూర్తి అయిపోతాయి.

నా ఈ మరణానికి ఎవరూ బాధ్యులు కారు. చదువు మాన్పించిన తల్లినికానీ, నా వివాహ విషయంలో సరిఅయిన నిర్ణయం చేయలేకపోయిన తండ్రినికాని, బాధ్యతా రహితంగా, నాపై నిందవేసిన శ్రీరామ్‌నుగాని నేను నిందించలేను. కాని నాకు ఏలోటు లేకుండా చూసిన అన్నయ్య ప్రసాద్‌ను, యిన్నాళ్ళుగా నిన్ను మభ్యపెట్టి భ్రమకలిగించినందుకు నిన్ను ఆఖరిసారిగా క్షమార్పణ కోరుకొంటున్నాను. నాన్నగారు నా వివాహానికై 15000 రూ॥ లు బ్యాంకులో నా పేరిట వేసారు. దానిని నీవు ప్రసాద్ అన్నయ్య సహాయంతో మెడికల్ కాలేజీలో ఒక పేదవిద్యార్థికి స్కాలర్‌షిప్‌గా ఉపయోగించు.

చదువు పూర్తికాక, కోరినవరుడు లభించక అమ్మలక్కల వాగ్బాణములు భరించలేక నీ అక్క వేంకటేశ్వరి చేసిన సాహసానికి నీవు నిందించవని తలుస్తాను. ఆత్మహత్య అంటే నాకుగల

నీచాభిప్రాయం నీకు తెలుసుకదా ! అటు వంటి నేను ఈ పని ఒక క్షణంలో నిర్ణయించు కున్నాను. దీనివలన మనవంశానికి తీరని మచ్చ అని ఊహించగలను. కాని దైవానికి నా మరణం యిష్టమే కాబోలు ఈరోజు పుష్పమినాటి రేయి అయినా నా పాలిట కాళరాత్రి అయింది ఈ ఉత్తరం ముగించి, రాత్రి 10 గంటలకు ఒక గుక్కెడు ఎండ్రిన్ తాగుతాను.

యిహ లోకంలో నిన్ను యిక చూడలేని నిర్భాగ్యురాలయిన

—నీ అక్క.

ఎన్. బి. పరిస్థితులను అర్థం చేసుకొని నా మరణాన్ని అపార్థం చేసుకోవని విశ్వసిస్తాను."

అని వ్రాసింది." అని గద్గదంగా రూప చెప్పింది. గొంతు సవరించుకొని, కన్నీళ్ళు తుడుచుకొని తిరిగి ఆరంభించింది.

"ఉత్తరం అందిన వెంటనే యింటికి బయలుదేరాను. హాలులో అడుగుపెట్టే సరికి పూలదండతో అలంకరించబడిన వేంకటేశ్వరి ఫోటో కన్పించింది. ఒక కంచాన తిని, ఒకమంచాన పడుకొన్న మా బాంధవ్యం మరపురానిదై నన్ను చాలా బాధపెట్టింది. అమ్మ, పిన్నిల దుఃఖాన్ని ఆపడం నా వశంకాలేదు. మాదాది రాజమ్మదగ్గిర చేరి వేంకటేశ్వరి యిటువంటిపని ఎందుకుచేసిందని అడిగాను.

రాజమ్మ ఏడుస్తూ, 'తల్లీ ! పెదపాపకి ఆ డాక్టరు సంబంధం కాదనడమే ముప్పు వచ్చింది. అసలు ఆ బాబుని రానియ్యకుండా ఉండవలసింది. ఆ బాబు చేసుకోను అనడంతోనే యీ అమ్మ విరక్తి చెందేరు. ఆ బాబుకి పెద్దపదవుల కాంక్ష ఎక్కువ కాబోలు; ఎవరో ఇంగ్లీషు అమ్మాయిని చేసుకొంటే అమెరికాలో చదువుకోవచ్చునంట. అందుకని పెదపాపను కాదని వ్రాస్తూ తాను చనువుగా ఉండటాన్ని అపార్థం చేసుకుంటారని ముందరికాళ్ళకు బంధంగా అమ్మాయిగారి ప్రవర్తనని శంకిస్తున్నానని వ్రాసారు.

పాపిష్టిదాన్ని! ఆరోజు సాయంత్రం అమ్మాయిగారు, 'దాదీ ! నిన్ను యింక చూస్తానో లేదో' అని విచారంగా అన్నప్పుడు కూడా యిటువంటి అఘాయిత్యపు పని చేస్తారని అనుకోలేదు. అందరిలోకి అణకువగా పెద్దతరహాగా ఉండే పెదపాప యింతపని చేసిందంటే ఆ యమ్మ ఎంత నరకం అనుభవించిందో నమ్మా మనస్సులో,' అని ఏడుస్తూ చెప్పింది" అని రూప హృదయ విదారకంగా ముగించింది.

అంతా విన్న తరువాత అందరి హృదయాలలోను విచారం అలుముకొన్నట్లుగాఎఱ్ఱనిసంధ్యారుణ కాంతిపోయి నలుపైపుల చీకట్లు అలుముకున్నాయి. కాని అందరిలోకి అనీల మొహం

ఎక్కువగా పాలిపోవటం ఎవరూ గమనించలేదు. తోటమాలి కోసియిచ్చిన సన్నజాజి పువ్వులను సమాధిపై ఉంచి బరువెక్కిన హృదయాలతో ఇంటికి బయలుదేరారు.

తరువాత రెండురోజులు సరదాగా కాలక్షేపం అయింది. కాని అందరిలోకీ చలాకీగా ఉండే అనీల తెచ్చిపెట్టుకొన్న ఉత్సాహంతో ఉన్నట్లు అంతగా గమనించలేకపోయినా అనీల డల్ ఐపోయినట్లు అంతా భావించారు.

మూడవనాడు అనీల తనకు బాగుండలేదని ప్రయాణం కట్టింది. ఎవరెంత బ్రతిమిలాడినా ససేమిరా అని భీష్మించి కూర్చుంది. దాంతో పదిరోజులు ఉందామనుకున్న ఫ్రెండ్సు అందరూ మూడవనాడే ప్రయాణం కట్టారు. ఇది రూపకి తల్లిదండ్రులకి బాధ కలిగించినా ఏమీ చేయలేకపోయారు.

ఇంకా 15 రో. సెలవులు వుండటం వలన రూప వారితో కలసి వెళ్ళకుండా ఆగిపోయింది. వారిని ముక్తేశ్వరం కారులో తీసుకొని వెళ్ళి పడవ ఎక్కించి వెనుతిరిగింది. అనీల వింత ప్రవర్తనను గురించి ఆలోచిస్తూ నెమ్మదిగా డ్రైవ్ చేస్తూ ఇంటికి చేరింది.

ఆ రోజు శుక్రవారం మద్రాసు నుండి ఉత్తరం రావటంతోనే భాను రాసి ఉంటుందని, ఫ్రమ్ ఎడ్రసు చూడగా, అది అనీల వ్రాసినట్లుగా ఉంది. ఏమి వ్రాసింది చెప్మా అని ఆసక్తిగా ఉత్తరం చింపి చదవటం ఆరంభించింది.

"ప్రియమైన రూపకి,

మేమంతా మద్రాసు క్షేమంగా చేరినట్లు భాను వ్రాసే వుంటుంది. అమలాపురంలోని నా వింతప్రవర్తన నీ కాశ్చర్యాన్ని కలిగించవచ్చు. కాని నేను ఒక దిద్దుకోలేని పొరపాటు చేసాను. మీ వేంకటేశ్వరి మరణానికి పరోక్షంగా నేనే కారణమని నీవు చెప్పినదాన్ని బట్టి గ్రహించిన నేను, ఆ పరిసరాలలో మసలినన్ని రోజులు 'వేంకటేశ్వరి నామరణానికి నీవే కారణం; యీ యింటి దుఃఖానికి నీ తెలివితక్కువ సలహాయే మూలమ'ని ఎత్తి చెపుతున్నట్లు ఫీలయిన నేను, ఆ యింటిలో ఉండలేకపోయినాను.

బహుశా నీకు నా మాటలర్థం కావటం లేదనుకుంటాను సరే. నీ కర్థమయేలాగ వ్రాస్తాను. అంతా చదివి నన్ను అసహ్యంతో శపిస్తావో లేక జాలితో క్షమిస్తావో నీ యిష్టం.

నీవు చెప్పిన డా॥ శ్రీరామ్ నాకు అన్నయ్య అవుతాడు. ఒక తల్లి కడుపున పుట్టకపోయినా మా మధ్య ఎటువంటి అరమరికలు ఉండేవికావు. నీ కంటె సీనియర్ జెన్స్ రికికో శలవులకు అన్నయ్య యిక్కడకు వచ్చినపుడు చూసి ఆకర్షితురాలయింది. జెన్స్ రికికో తండ్రి ఢిల్లీలో అమెరికా అంబాసిడర్‌గా

ఉన్నారు. ఇండియా గురించి విని మన దేశంలో చదువుకోవాలనే ఆసక్తితో మద్రాసులో మెడికల్ కాలేజీలో చేరింది. అన్నయ్య ఆమెను వివాహం చేసుకొంటే, ఎప్పుడూ గొప్ప పదవులలో వుండాలని కలలు కనే అన్నయ్యకు, ఫారిన్ స్టడీస్ వస్తాయని, గొప్పస్థాయికి చేరగలడని నేను భావించే దానిని.

మీ బాబయ్యగారు ఉత్తరం వ్రాసినపుడు కాబోలు నా సలహా కోరుతూ అన్నయ్య ఏం చెయ్యమంటావని వ్రాసాడు. అందులో ఆయన వ్రాసిన అమ్మాయిని చేసుకోడానికి తనకు ప్రత్యేకంగా ఏమీ అభ్యంతరాలు లేవని వ్రాసాడు. కాని పెద్ద భవిష్యత్తు ఊహించుకొన్న నాకు యిది అశనిపాతంలా తోచింది. వెంటనే చాలా ఘాటుగా మిస్ రికికో గురించి వ్రాశాను. ఆమెను చేసుకుంటే అతనికి గల ఉజ్వల భవిష్యత్తును ఊరిస్తూ వ్రాసాను. నా ఉత్తరం పర్యవసానమే వేంకటేశ్వరి మరణం అని అప్పటికి నేను ఊహించలేకపోయాను. ఇప్పుడు గ్రహించి నరకయాతన పడుతున్నానంటే నీవు నమ్మవేమో.

నా ఈ తొందరపాటు సలహా ఒకనిండు ప్రాణాన్ని బలి తీసుకొన్నదని తెలిసిన తర్వాత నా మనసు నాకే ఎదురు తిరుగుతున్నది. అన్నయ్య, వదిన రికికోతో యిప్పుడు వాషింగ్టన్ లో వున్నాడు.

నిన్ను క్షమించమని కోరే అర్హత కూడా లేని నీ స్నేహితురాలు

—అనీల"

ఉత్తరం చదివిన వెంటనే రూప కన్నులనుండి ఆమెకు తెలియకుండానే కన్నీరు కారజొచ్చింది. అనీల ప్రవర్తనకు కారణమైనన్నమాట అనుకొన్న రూప అనీలను గూర్చి చెడుగా ఆలోచించలేకపోయింది. తనవారి బాగును చూసుకొన్నదేకాని దానివలన ఇతరుల కష్టాలనుగూర్చి యోచింపలేని అమాయకురాలినిగా తలచి నిట్టూర్చింది. వెంటనే 'యిందులో నీ తప్పు ఏముంది. అంతా దైవ నిర్ణయం. నీవు బాధపడవద్దు' అని అనీలకు ఉత్తరం వ్రాసింది. కాలేజీలు తెరిచారు.

రూప మద్రాసు వెళ్ళింది. అనీలతో యథాప్రకారంగానే ఏమీ జరగనట్టే ప్రవర్తించసాగింది ఫైనల్ యియర్ పరీక్షలు వ్రాసినతరువాత బీచిలో కూర్చుని ఏమేం చేయాలని మాట్లాడుకున్నారు. భాను, సుజాత బుద్ధిగా పెళ్ళి చేసుకుని ప్రైవేట్ నర్సింగ్ హోమ్స్ పెడతామన్నారు. రాధ గవర్నమెంటు డాక్టరుగా వెడతానన్నది. జానకీ, దేవీ మిలటరీలోకి వెళ్ళాలని ఉన్నదన్నారు. అనీల మాత్రం తనకేమీ ప్రస్తుతం ఊహ లేదని వాళ్ళన్నయ్య రెండు నెలల్లో వస్తాడని, వచ్చేక నిర్ణయించుకొంటానన్నది. రూప భవిష్యత్తు ముందుగానే నిర్ణయింప

పడింది — ప్రసాదన్నయ్య సలహా మీద రూప నాన్నగారి నర్సింగ్ హోమ్ నడపటానికి. 6 సం॥లు కలిసి చదువుకొన్న వారు విడిపోయేటప్పుడు చాలా బాధ పడ్డారు. ఆమెను సాగనంపటానికి ఆమె ఫ్రెండ్సు అంతా స్టేషనుకు వచ్చారు. అంతా ఆప్యాయంగా ఏపిల్సు, పూల గుత్తులు, రూపకు యిచ్చారు. వారినివిడిచి తాను వెళ్ళగలనా అనిపించింది. ఆడుతూ పాడుతూ తిరిగే విద్యార్థిదశ విడిచి కష్ట సుఖాలుగల నిజ జీవితంలోకి అడుగు పెట్టబోతున్న రూపకు అదే పరిస్థితులను ఎదుర్కోబోతున్న వారంతా బరువైన హృదయాలతో వీడ్కోలు చెప్పారు.

కనిపించినంత దూరం రుమాలు ఎగర వేసి, తరువాత సావధానంగా కంపార్టుమెంటులో కూర్చుంది. కూర్చున్న తర్వాత పెట్టెలో ఎవరున్నారా అని పరిశీలనగా చూస్తున్న రూప కంటికి ఎదురుగా కూర్చున్న యువకుడు కన్పించాడు. కొంచెం సేపటికి అతని చేతిలోని 'సైన్సు టుడే' కరెంటు జర్నల్ ఆకర్షించింది. వెంటనే "చూసి ఇస్తాను ఒకసారి ఇవ్వండి" అని ఇంగ్లీషులో అడిగింది. అతను చిరునవ్వుతో ఇచ్చాడు. ఆసక్తిగా కొన్ని టాపిక్స్ చదివి తిరిగి ఇచ్చేస్తూ మర్యాదకి "మీ పేరేమిట"ని అడిగింది. ప్రభాకర్ అని చెప్పాడు. అతను ఉత్సాహంతో మీ పేరు రూప కదండీ, డాక్టరు కోర్సు పూర్తయినట్లుంది అంటూంటే ఆశ్చర్యంగా ఎలా తెలిసిందా అన్నట్లు ముఖం పెట్టింది. అది గమనించి అతను పైనవున్న లెదర్ సూట్‌కేస్‌ను వేలుపెట్టి చూపించాడు.

దాని మీద తన పేరు యియర్ క్లియర్‌గా ఉన్నాయి. వారిమధ్య సంభాషణ ఇంగ్లీషులోనే నడిచింది. ప్రభాకర్ కూడ డాక్టరని మాటల సందర్భంలో తెలిసింది. చాల ఉత్సాహవంతుడైన ఈ డాక్టరు స్నేహపాత్రుడని భావించింది. రాజమండ్రిలో స్టేషనుకు వచ్చిన ప్రసాదన్నయ్యను చూసి 'యిటు, యిటు అన్నయ్యా!' అని రూప బిగ్గరగా కేక వేసింది. అన్నయ్యను చూసిన రూపకు సంతోషం ఆగలేదు. డాక్టర్ ప్రభాకర్‌ని చూపించి పరిచయం చేసేలోగా నే, "ఏరా నీవూ ఈ ట్రైన్‌కే వచ్చావా" అని ప్రసాదన్నయ్య, ప్రభాకర్‌ని గట్టిగా కౌగలించుకున్నాడు. వీళ్ళిద్దరికీ ఎలా తెలుసునబ్బా అని రూప ఆలోచిస్తూ బుగ్గన వేలు పెట్టుకొని అలాగే నిలబడి పోయింది.

"వీడు నాక్లాస్‌మేట్ ఇంటర్ వరకూ. నేను గుంటూరులోను, వీడు ఉస్మానియాలోను ఎం బి. చదవటం వలన విడిపోయాం మేము ప్రాణ స్నేహితులమ"ని చెబుతూంటే రూప అలాగే నిలబడి పోయింది. వెంటనే రూపకు, అన్నయ్యా, 'ప్రభూ నేనూ ఇలా చేసాము అలా తిరిగాము' అని చెప్పటం గుర్తువచ్చి ఆ ప్రభూయేనా ఈ ప్రభాకరం అని చిన్నగా నవ్వుకొంటున్నది.

"రూపగారు తనలో తానే ఎందుకో నవ్వుకొంటున్నారు. మాకు చెబితే మేమూ నవ్వుతాంగా" అన్న ప్రభాకర్ మాటలతో ఈ లోకంలోకి వచ్చిన రూప చిరునవ్వుతో సమాధానం చెప్పకుండా కారువైపుకు నడిచింది. రాజమండ్రి నుండి ఏదో పల్లెటూరికి వెళ్ళాలనుకొన్న ప్రభాకర్ అన్నయ్య బలవంతంమీద వాళ్ళ ఊరు రావటానికి అంగీకరించాడు. ధవళేశ్వరం ఆనకట్ట మీదుగా అమలాపురం వచ్చారు. వాళ్లు యింటికి వచ్చేటప్పటికి

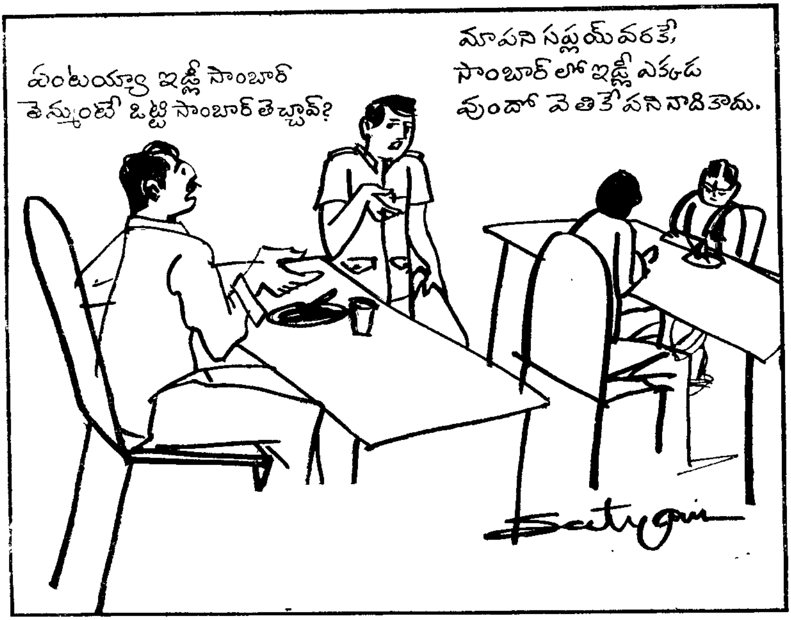

హాలులో ఎదురు చూస్తున్న అమ్మా, నాన్నగార్లు గబగబా పోర్టికోలోకి వచ్చారు.

వారితో దిగిన ప్రభాకర్‌ను అన్నయ్య, అమ్మా నాన్నగార్లకు పరిచయం చేశాడు. రెండు రోజులు సరదాగా గడిపి డాక్టరు వెళ్ళిపోయాడు. ఆయన వెళ్ళిపోయిన సాయంత్రం అన్నయ్య అమ్మ దగ్గర రూప వివాహ విషయం కదిపి ప్రభాకర్‌కిచ్చిచేస్తే బాగుంటుందని సూచించాడు. అమ్మ నాన్నగారితో మాట్లాడి ప్రభాకర్ తల్లిదండ్రులకు వ్రాయమని, మన ఇంటికి డాక్టర్ల సంబంధాలు అచ్చిరావేమోనన్న సందేహం వెలిబుచ్చింది. కాని అన్నయ్య అలా జరగదని తానే స్వయంగా ప్రభుకి ఉత్తరం వ్రాశాడు. అతను వెంటనే సంతోషంతో తన అంగీకారం తెల్పుతూ యిలా వ్రాశాడు:

ప్రభాకర్ తల్లిదండ్రులు చిన్నప్పుడే పోవడంచేత మేనమామ సంరక్షణలో పెరిగాడట. ఆప్యాయతను కరువుచేసి దూరమైన తల్లిదండ్రులు పుష్కలంగా ఆస్తిని విడిచిపెట్టి వెళ్ళడంచేత మేనమామ బాగానే చూసేవాడని, తల్లి ఆనతి ప్రకారం తన వివాహం తిరుపతి కొండపై జరగాలని వ్రాసాడు.

ఆ విధంగానే దైవ సన్నిధిలో నిరాడంబరంగా వారి వివాహం జరిగిపోయింది. తిరిగివచ్చిన తరువాత కొలవ

ఒడ్డునగల పెద్ద తోటలో ఒక నర్సింగ్ హోమ్ కట్టడానికి నిశ్చయించారు. దానికి వేంకటేశ్వరి పేరు పెట్టాలని రూప సజెస్టు చేసింది. అంతకుపూర్వమే ఆమె ద్వారా కథ అంతా విన్న ప్రభాకర్ దానికి సంతోషంతో అనుమతించాడు. నాన్నగారి ప్రాక్టీసుతో అన్నయ్యకు, నర్సింగ్ హోమ్‌తో రూపకి, ప్రభాకర్‌కి ఎక్కడా తీరికనేదే లేకుండాపోయింది. గిర్రున 5 సం॥ తిరిగిపోయాయి. రెండు నెలలు హాస్పిటల్‌ను అసిస్టెంట్ డాక్టరును చూసుకొమ్మని రూప, ప్రభాకర్, ప్రసాద్‌లు దేశ యాత్రకు బయలు దేశారు.

అనుకోకుండా బొంబాయిలో అనీల కనిపించింది. మనిషిలో మునుపటి చలాకీతనం లోపించినట్లుగా ఉంది. వెంట 5 సం॥ పాప వున్నది. పెళ్ళికి పిలిచేవుకాదేమని అన్న రూప ప్రశ్నకు ఆమె నవ్వుతూ, "నేను చేసుకుంటే తప్పక పిలుస్తాను" అన్నది. మరి ఐతే అని ఆ పాపవంక చూసింది రూప. అది గ్రహించి అనీల "మా అన్నయ్య పాప" అని చెప్పి ఇంటికి బలవంతంగా తీసుకెళ్ళింది. ఇల్లు చాలా నీటుగా అందంగా వున్నది. కానీ వాళ్ళన్నయ్య, వదిన కనిపించలేదు.

"మీ వదినను మాకు చూపించవా?" అని నవ్వుతూ అడిగింది రూప.

అనీల అదో విధంగా నవ్వుతూ, "మీ వేంకటేశ్వరికి చేసిన అన్యాయానికి ఫలితమా అన్నట్లు వదిన పాపను ప్రసవించి వాషింగ్టన్‌లో మరణించింది. శ్రీరామ్ అన్నయ్య పాపను తీసుకుని ఇండియాకు వచ్చాడు. అప్పుడు నీవు అడిగావు గుర్తుందా? ఎం. బి. అయినాక ఏం చేస్తావని. అన్నయ్య వచ్చేవరకు ఏమీ నిర్ణయించుకోలేదని అన్నానుకదా. అదే విధంగా పాపతో ఒంటరిగా వచ్చిన అన్నయ్యను చూస్తే నాకు ఏదో కర్తవ్యం ఉన్నట్లు తోచింది. అన్నయ్య పాపను నా వద్ద ఉంచి మనశ్శాంతికై ప్రపంచ పర్యటన చేస్తానని వెళ్ళిపోయాడు. వేంకటేశ్వరికి అన్యాయం చేయటం వలననే అన్నయ్య జీవితం బుగ్గిపాలయింది. ఈ చిన్నిపాపకు వేంకటేశ్వరని పేరు పెట్టి నేనే పెంచి పెద్ద చేయాలని, ఇక వివాహ విషయం తలపెట్టరాదని అనుకొన్నాను. వివాహమైతే వచ్చే వరుడు పప్పి (వేంకటేశ్వరి) నాతో ఉండటానికి అభ్యంతరం పెట్టవచ్చు" అని ముగించింది.

అంతా విన్న రూప నిశ్చేష్టురాలైంది. "మీ పరిస్థితి తెలిసి మిమ్మల్ని వివాహమాడటానికి ఎవరైనా ముందుకు వస్తే" అని అన్నయ్య అన్నదానికి, "అది సాధ్యంకాదు. అటువంటి కోరిక నాకు లేద"ని నిష్కర్షగా అనీల అంది.

ఉద్రేకంతో ప్రసాద్ "నేనే మిమ్మల్ని వివాహం చేసుకుంటానంటూంటే...."

ఆశ్చర్యపోవడం రూప వంతు ఐంది. వేంకటేశ్వరి అంటే ప్రసాద్ అన్న య్యకు ఎంత ప్రేమో తాను ఎరగనిది కాదు. అటువంటిది తన చెల్లెలు మర ణానికి కారణమైన యువతిని, తన వేంకటేశ్వరిని తిరస్కరించినవాని కూతుర్ని స్వీకరించడానికి సిద్ధపడుతున్నా డంటే కలా, నిజమా అని రూప గిల్లి చూసుకొన్నది. అనీల అంగీకారంతో అన్నయ్య రిజిష్టర్ మ్యారేజి చేసు కొన్నాడు. రూప ప్రభాకర్ సాక్షి సంత కాలు చేసారు. రూపకు ఇంకా అన్నయ్యా చర్య అర్థం కాలేదు. అనీల గదిలోపల ఉండగా ఇదేమి పని అని అడిగింది.

దానికి అన్నయ్య నవ్వుతూ, "నీకు అర్థంకాని దేముంది చెల్లాయ్ ఇందులో. నా చెల్లెలుగా నా భవిష్యత్తును నీ వెలా గైతే కాంక్షిస్తావో అదే విధంగా అనీల కూడా తన అన్న శ్రీరామ్ ఉజ్జ్వల భవిష్యత్తునుగూర్చి కలలు కన్నది. తాను చేసిన పొరపాటు గ్రహించి పశ్చాత్తాప పడిందనటానికి ఆమె జీవితంపై తీసు కొన్న నిర్ణయమే తార్కాణం. చేసిన పొరపాటు గ్రహించి, మన వేంకటే శ్వరిపై అంత అభిమానం, గౌరవం పెంచుకొన్న యువతి మన ఇంటికి కోడలుగా రావటం నీకు మాత్రం ఇష్టం కాదా? నీవు చూసావో లేదో 'పప్పీ'లో వేంకటేశ్వరి పోలికలు చాలా కన్పిస్తాయి పరీక్షగా చూస్తే. వేంకటే శ్వరి యీ విధంగా జన్మించిందో ఏమో మళ్ళా. ఆ విధంగానైనా మన నట్టింట వేంకటేశ్వరి ప్రతిరూపం వంటి దైన 'పప్పీ' తిరగటం ఆనందదాయ కంకాదా" అని అన్నాడు. అన్నయ్య సహృదయానికి మనస్సులో జోహారు లర్పించింది రూప.

అంతా ప్రయాణాన్ని మధ్యలో ఆపుకుని తిరుపతి వెళ్ళి దైవ దర్శనం చేసుకొని ఇంటికివచ్చారు. ఎప్పుడూకూడ వారివిష యాలలో జోక్యం కలిగించుకోని అమ్మా నాన్నగార్లు అన్నయ్య చెప్పకుండా పెళ్ళి చేసుకున్నందుకు అంతగా బాధ పడలేదు. నాన్నగారు ఊళ్లో వాళ్లకి పెద్ద డిన్నరు ఏర్పాటు చేశారు. వదినను చూసి అంతా మహాలక్ష్మిలా ఉన్నదని పొగడి వెళ్ళి పోయారు.

వేంకటేశ్వరి నర్సింగ్ హోమ్‌ను నాన్నగారి హాస్పిటల్‌ను కలిపివేసి, ప్రసూతి గృహం వగైరా కట్టించారు. నిత్యం "వేంకటేశ్వరి నర్సింగ్ హోమ్" సందడిగా ఉంటుంది బాగుపడ ప్రతిరోగికూడా ముందు హాల్లో ఉన్న వేంక టేశ్వరి నిలువుటెత్తు పటానికి నమస్క రించకుండా వెళ్ళలేరు. అనీల లేవగానే వేంకటేశ్వరి చిత్రపటానికి నమస్కరించి దైనందిన కార్యక్రమాలలో ప్రవేశిస్తుంది. ఆ విధంగా కలకల లాడుతున్న ఇంటిని, నర్సింగ్‌హోమ్‌ను చూసి ఏ లోకంలోనో ఉన్న వేంకటేశ్వరి సంతృప్తి పడుతుంది.